

Algemeen

Nederlandsch Nieuws- en Advertentie-Blad.

N E D E R L A N D E N .

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Maandag den 28 Februarij.

De vergadering wordt geopend te twaalf ure; de notulen gelezen en goedgekeurd zijnde, leest de Griffier in de beide talen het rapport van de centrale sectie wegens het voorstel van den heer van Wickevoort Crommelin en drie andere leden der Kamer, strekkende om door eene commissie van rechtsgeleerden uit den boezem der Kamer gekozen, de ontwerpen der Wetboeken, zoo die welke reeds zijn aangeboden als die welke nog nader aan de Kamer aangeboden moeten worden, voorloopig te doen onderzoeken. Wordt besloten dit rapport te doen drukken en aan de leden rond te deelen.

De heeren de Jonghe en Melotte d'Envoz lezen vervolgens, de eerste in de Hollandsche, en de tweede in de Fransche taal, met naam van de vier leden welke het verzoek om het benoemen der voormelde commissie te doen, en het benoemen der leden voor, op het rapport van de commissie, en tevens daarbij tevens over eene nieuwe redactie van het voorstel. Waarop wordt besloten dit nieuwe voorstel te doen drukken, aan de leden rond te deelen en naar het onderzoek der sectien te verzenden.

De Commissie tot de petitien doet vervolgens rapport op onderscheiden bij de Kamer ingekomen verzoekschriften, welke alle ter griffie worden gedeponeerd.

De voorzitter verzoekt de heeren leden zich naar hunne respectieve sectien te willen begeven ten einde derzelver presidenten en vice-presidenten te benoemen, welke vervolgens door den voorzitter worden geproclameerd.

De zitting wordt opgeheven en gadjourneerd tot nadere convocatie.

's Gravenhage, 21 Februarij.

Consultatie voor den heer VAN DER STRAETEN, Schrijver van het werk: *Over den tegenwoordigen toestand der Nederlanden en de middelen om dien te verbeteren.*

De Brusselsche dagbladen melden ons, onder de dagteekening van den 25 Februarij, dat de zeven advocaten, welke de Consultatie voor den heer van der Straeten hebben geteekend, allen in verzekerde bewaring zijn genomen door een *mandat de dépôt* tegen hen uitgevaardigd. Het is hun echter vergund geworden, onder bewaring van eenen deurwaarder, ten kunnen huize te blijven.

Wij hebben zoo van dit werk als van de Consultatie herhaalde keeren gesproken; wij hebben aan onze lezers, in der tijd, berigt, hoe de in ons magazijn voor handen zijnde exemplaren van dat werk waren in beslag genomen; en hoe wij tegen dozen ons onwettig voorkomenden maatregel hebben geprotesteerd. Het zal thans niet ongepast zijn met weinige woorden de rechtsgeleerden te doen kennen, welke het gezag gemeend heeft te moeten vervolgen wegens eene daad die ons toeschijnt tot de onafhankelijke uitoefening van hunnen staat te behooren, doch waar-

in de justitie iets misdadig schijnt te hebben gevonden.

De ondertekenaars der meergenoemde Consultatie, zijn de heeren Tarte, de jonge; Doncker, J. Beyens, Barthelemy, Defrenne, P. J. Stevens en Beyens de oudste; allen advocaten van Brussel, mannen die aldaar de hoogste achting van hunne medeburgers genieten endie dezelve verdienen door hunne kunde en hunne braafheid.

De heer Tarte, de jonge, was altijd een gezworen vijand van alle dwingelandij. Lid van het Wetgevend Ligchaam van Frankrijk zijnde, viel hij in ogenade bij het hoofd van den Staat, omdat hij zich bevond onder het getal dier Volksvertegenwoordigers, die tegen het Consulaat van Bonaparte voor zijn geheele leven, hadden gestemd. Tijdens het inrukken der geallieerden in de Zuidelijke provincien onzes Koninkrijks, was hij een der eerste Schrijvers, die zich voor de vereeniging van de oude Nederlandsche provincien onder een en hetzelfde gouvernement verklaarden; in deze vereeniging zag hij toen de grondslag van de nationale welvaart, zoo hij thans dien grondslag anders denkt, is zulks niet zijne zaak, maar misschien die van zekere Excellentien, die ongelukkiglijk het middel niet hebben weten te vinden om van deze vereeniging die partij te trekken welke daarvan, naar het oordeel van vele verstandigen, te trekken was. Hij heeft als advocaat steeds den koophandel verdedigd tegen de fiscale vorderingen van de Directie der Indirecte Belastingen en der Inkomende en Uitgaande Regten, en won, op eene zeer roemrijke wijze, het proces der elf vreemde kapiteinen, wier schepen in 1818, in beslag waren genomen door de agenten van den heer Appellius te Antwerpen. De heer Tarte, eindelijk, heeft dikwijls zijne bijzondere belangens aan die van het algemeen opgeofferd, en heeft nimmer eene gelegenheid laten voorbij gaan om zijne stem moediglijk voor Vrijheid en Onafhankelijkheid te verheffen.

De heer Doncker is een der oprigters en Schrijvers van den *Observateur Belge*, een tijdschrift, dat zich inzonderheid toelegt om de dwalingen van het bestuur aan te toonen, met die klaarheid en bondigheid, welke de grovelijk dwalende Excellentien in een daglicht doe voorkomen, dat niet gunstig voor die heeren is. De heer van Maanen heeft zijn ruime aandeel in de aamerkingen van dat tijdschrift.

De heer J. Beyens kan, zonder tegenspraak, onder de bekwaamste en braafste Advocaten des Koninkrijks geteld worden. Vrijmoedig in zijne manier van denken en spreken, kan hij de middelmatigheid of onbekwaamheid van zekere magtige personen niet roemen, maar laat zich vaak daar over uit op eenen toon die den vrijen burger past en zijn karakter eer aandoet. Op een tijdstip dat verscheiden dier groote heeren slaafsch hunne halsen kromden onder het ijzeren juk dat gansch Europa en inzonderheid deze provincien drukte; op een tijdstip dat die weerhanen, om zich bij den overbeerscher aangenaam te maken, de strengheid zijner bevelen nog verzwwaarden door de wijze waarop zij ze ten uitvoer bragten; op dat tijdstip sprak de heer Beyens met de grootste vrijmoedigheid over het hoofd van den Staat en voorspelde zijnen val; wij hebben hem dikmaals aldus hooren rede kavelen, en zijne vrijmoedigheid bewonderd, terwijl wij de vrees-

achtigen en de lafhartigen met schrik zagen wegsliipen. In dezen man der vrijheid heeft de onschuld steeds eenen beschermer, de koopman eenen schranderen advocaat tegen het Fiscaal Bestuur, en de Schrijvers eenen moedigen verdediger tegen het openbaar Ministerie gevonden; hij was de advocaat van den heer de Busscher, uitgever van het *Journal des deux Flandres*, tegen den hertog van Wellington.

De heer *Bartholemy* geniet als advocaat en als bürger de hoogste achting zijner stadgenooten, wier belangen hij, als Lid der regering van Brussel, met den meesten ijver behartigt. Hij stond, voor korte dagen, op het punt om in plaats van den heer *Plaschaert* benoemd te worden tot Lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Het zoude eene zonderlinge zaak geweest zijn, zoo deze achtenswaardige regent en regtgeleerde, hetgeen zeer ligt had kunnen gebeuren, op hetzelfde oogenblik een mandaat van zijne medeburgers had ontvangen om hen in de Staten-Generaal te vertegenwoordigen, en een mandaat van den regter ter instructie om in de gevangenis te gaan kwijnen. Wie rilt niet op het denkbeeld dat dit in het vrije Nederland zoude hebben kunnen gebeuren?

De heeren *Stevens*, *Defrenne* en *Beyens*, de oudste, broeder van den zoo even genoemden advocaat van denzelfden naam, zijn in alle opzichten waardig te deelen in het lot hunner algemeen geachte ambtgenooten; hun staatkundig en burgerlijk gedrag is zonder vlekken, en de gevangenis zal hen niet bebroeven van de schatting van achting welke zij tot dus verre hebben mogen genieten en welke wij voor ons hun hier ook openlijk aanbieden.

Z. M. de Koning heeft benoemd tot President van het Hooggeregts-hof in 's Gravenhage den heer *M. J. E. Farjon*, gewezen Raad en Advokaat-Fiscaal-Generaal; en tot Raadsheeren in genoemd Hof, de heeren *M. J. H. Swellengrebel*, *J. A. Clignett*, *A. G. de Hertoghe Huber* en *G. J. Jordens*, gewezen Raadsheeren in het voormalig Hooggeregts-hof van Brabant en Zeekaken.

Naar men verneemt, heeft naa Woensdag 11 te heden eenen aanslag ontdekt tegen het leven van de britsche Ministers, welke aanslag dien zelfden avond, bij gelegenheid van de gewone bijeenkomst der gemelde Ministers, had moeten worden uitgevoerd. Men heeft in tijds het Enis, alwaar de zamengezworenen zich, ten gefalle van veertig, bevonden; met eene genoegezame magt omringd en de deur met geweld doen openen. De zamengezworenen hebben zich te weer gesteld en vuur gegeven, en hebben daardoor een beambten van Politie gedood en eenige andere gekwetst. Negen hunner zijn gevat en de overige, waaronder de aangegeve, de *Arthur Plasterwood*, zijn het ontkomen.

Men verneemt dat er in onderscheiden havens van ons Koninkrijk bevelen zijn gezonden om te onderzoeken, welke Engelschen aldaar mogten aankomen.

ZAKEN VAN SPANJE.

Volgens brieven van Kadix van den 8 Februarij, was er in de omstreken der stad niets van belang voorgevallen. De opstandelingen zijn gedurende verscheiden dagen bezig geweest met het oprigten van nieuwe batterijen in het eiland Leon; zij zijn door de kanoneerboden van Kadix verontkrust geworden, doch zij hebben des niettegenstaande hunne werken voltooid.

Het schijnt zeker te zijn dat de kolonel der opstandelingen *Riogo*, met zijn korps, tot aan Algeciras is doorgedrongen; hij is dus niet ver van de troepen van den generaal *O'Donel*, te Alcalá de los Gazales geantonneerd, verwijderd geweest, en echter heeft er geen gevocht plaats gehad. De kolonel *Riogo* naar het eiland Leon terug wikkende trekket, heeft den weg bezet gevonden en is, den 7, op Veger de la Prentera gereploreerd.

De werkeloosheid van den generaal *Frayre*, die zich aan het hoofd bevindt van een aanzienlijk korps, laat zich thans zeer goed verklaaren. Men heeft vernomen, dat eene divisie provinciale grenadiers, die tot zijn leger behoort, het stellig besluit heeft te kennen gegeven van niet te schikken op de opstandelingen.

Brieven van Madrid melden; dat de misnoegdheid aldaar ten top was gestegen, zoo wel als in andere

deelen van het rijk, en dat men in die stad zich met zeer veel vrijmoedigheid over de zaken van den Staat uitliet.

Men spreekt van het op handen zijnde bombardement van Kadix. Men zegt dat *Oviedo*, de hoofdstad van Asturien, de constitutie der Cortes zoude hebben geproclameerd.

Extrait uit eenen brief van Madrid van den 14 Februarij 1820.

De tijdingen welke men hier uit Andalusien ontvangt melden eenpariglijk, dat de Kolonel *Guiroga*, opperbevelhebber der opstandelingen, geweigerd heeft, uit naam van zijn leger, gebruik te maken van de amnestie welke aan de opstandelingen door den Koning zoude worden toegestaan. Men verzekert zelfs, dat *Guiroga* in zijn antwoord gezegd heeft: » Dat zijne wapenbroeders en hij de wapenen hebbende opgevat om de onafhankelijkheid van Spanje te verzekeren door een constitutioneel en monarchaal gouvernement, zij in geenen deele gezind waren de regtvaardige zaak welke zij verdedigen te laten varen en dat zij bereid waren hunnen laatsten druppel bloeds voor dezelve te storten. Deze vijandige gezindheid heeft alle onderhandelingen doen ophouden, de wapenen alleen zullen thans moeten beslissen.

FRANKRIJK.

Paris, den 24 Februarij.

De Hertog van Wellington is heden morgen te Paris aangekomen, men zegt dat zijne zending ten oogmerk heeft aan den Koning de deelneming van Zijne Brittannische Majesteit wegens den dood van den Hertog van *Berri* te betuigen.

— De heer *Decazes* heeft stellig Paris verlaten, om zich naar een landgoed dicht bij Libourne te begeven.

— Men weet thans zeker dat de Commissie van de Kamer der Pairs, belast met het onderzoek van het ontwerp van wet wegens de dagbladen, tot de verwerking van dat ontwerp heeft besloten.

— De Kamer der Pairs heeft met het aubringen van het rapport wegens de wet wegens de passonele vrijheid, bij de Kamer der Gedeputeerden. Na lange discussien heeft de Commissie met vijf tegen vier stemmen, besloten aan de Kamer de aanneming van dat ontwerp voor te stellen, doch met zeer vele veranderingen, welke het oorspronkelijk ontwerp bijna geheel doen verdwijnen.

— Den 22 dezer, des morgens te half tien ure heeft de lijkstatie van den Hertog van *Berri* plaats gehad, zijn stoffelijk overschot is met veel plegtigheid van de Louvre naar St.-Denis gebracht.

— De heeren *Mirbel*, secretaris generaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken; *Villemain*, directeur van den boekhandel, en *Guizot*, directeur-generaal van de gemeentelijke en departementale administratie, hebben hunne demissie gegeven.

Allegelwerk.

Aan den Redacteur van het *Nederlandsch Nieuws- en Advertentie-blad.*

MIJNHEER,

De noodlottige omstandigheden der overstromingen, die aan menigen *Contrantier* stof tot droevige berigten opleverden, hebben echter ook aanleiding gegeven tot eenige grappige voorvallen, waarvan de mededeeling thans, na het bekomen van den eersten schrik, lachverwekkend moet zijn.

Bekend is de historie van dien Landman in den *Alblasserwaard*; welke na eenen geheelen dag ijverig te zijn bezig geweest ter redding van have en veen en bij het vallen van den avond, de laatste vraag, (bestaande uit kippen, duiven, enz.) op den dijk in veiligheid gebracht hebbende, zich begon te herinneren dat hij nog iets vergeten had, te weten, . . . zijne kinderen, die op den zolder van zijn huis waren opgesloten.

Minder bekend is het volgend voorval.

Een boer begeeft zich met zijne schaar op den vloed ter redding zijner bureu die om hulp schreeuwden; eenigen tijd voortgeroed hebbende, bemerkt hij eenen

boom, op wiens stam hij iets ziet bewegen, dit trekt zijne aandacht; hij nadert en, ziet, het bewegende voorwerp was . . . een haas. De boer aarzelt een oogenblik wat te doen; de jagttijd is gesloten, maar het was hier een zoo bijzonder geval; (bij de wet zeker niet voorzien;) bovendien geene jacht-officieren of koddereijers vigileerden thans bij of in den omtrek. Deze overdenkingen bragten onzen boer tot het besluit om het in nood zijnde dier, hetwelk anders toch moest omkomen en nu eenen aangenamen schotel konde opleveren, te vangen; hij legt aan bij den boom, maar de haas, de noodzakelijkheid niet inzende, om zich met de hand te laten vangen, kloutert den boom hooger op. De boer verkiest zijne jagt te vervolgen. De schuinsche helling van den boom begunstigt zijn voornemen. Hij stapte op den stam, het touw zijner schuif in de hand houdende. De angstige haas zich aldus ziende bekropen en op het punt om zijnen vijand in handen te vallen, verlaat den boom met eenen sprong, dien hij op de schuif rigt; toevallig komt hij neder op het touw hetwelk aan eene der banken van de schuif is vastgemaakt, en waarvan door den schok, dat gedeelte hetwelk onze jager vasthoudt aan diens hand ontglipt, met dat zeer natuurlijk gevolg dat de schuif weg dreef en den haas gelegenheid gaf om elders eene veilige schuilplaats te vinden, terwijl de boer als een aap in doodsnood op den boom moest blijven zitten, tot dat hij verlost werd; hetgeen, volgens informatie, eerst, na verloop van zes uren plaats heeft gehad.

De liefhebbers van de jagt vinden hierin eene welverdiende straf voor den armen boer die zoo weinig de wetten op de jagt scheen te respecteren en begrijpen dat er zelfs termen zonden aanwezig zijn om hem deswege geregeld te vervolgen. — Indien de wil hier voor de daad moet worden genomen, zal de boer zich zeker moeijelijk kunnen vrij pleiten, niet tegenstaande het verlies zijner schuif, en de 6 uren vacatie op eenen boom, omringd van eenen diepen waterplas:

Hoe hetzij, ik heb gemeend U Edele deze geschiedenis te moeten mededeelen, daar ik voor de waarheid kan instaan. Veelligt zal U Edele daarvan gebruik willen maken voor het *Nieuws- en Advertentieblad*.

Papendrecht, den
20 Februarij 1820.

U Ed. Dw. Dienaar,
VAN DER SCHALE.

Vervolg van de *Recensie van de Bijdragen tot de oude Nederlandsche letterbunde*, door M. JAC. ARN. CLIGNETT.

Men moet waarlijk, wij zeggen niet van allen smaak, maar bijna van alle gezond verstand ontbloeit zijn om, gelijk de Schrijver, in zijn *Voorbericht*, doet, te durven wenschen, dat zoo velen werken van onze oudste Schrijvers als nu nog in het duistere liggen, (nug al een aardig zootje, voor het grootste gedeelte echter niet dan gebeden-boekjes, legenden van Heiligen, verhalen van mirakelen en dergelijke fraaijgheden) aan de *Nederlandsche letterminnaren* mogten worden bekend gemaakt. Wij meenen dat wij ook onder de *Nederlandsche letterminnaren* behooren, maar in goeden ernst, wij verlangen niet naar de bekendmaking van al die oude prullen, welke, voorzeker, in het gansche Koninkrijk der Nederlanden geene twintig lezers zonden aantreffen; neen, wij houden niet van alles wat slechts oud is, om het even of het goed dan slecht zij; wij verschillen in dit opzigt zeer veel van de heeren van *Hasselt*, *Schaltma* en *Clignett*, die op het ontdekken van een keukenboek van eenen gelderschen graaf, eene rekening van eenen hollandschen Jonkheer, of een gebeden-boekje van eenen Utrechtschen monnik, van de 14.º of 15.º eeuw, in verrukking geraken. Ook die *verrukkings* wenscht de heer *Clignett* dat ons moge aangrijpen, bij het lezen van dergelijke fraaije overblijfsels der oudheid, als hij ons thans opdischt en waarvan wij straks een staaltje zullen mededeelen. Daar dit nauwelijks is te gelooven en wij vreezen dat men ons mogt beschuldigen van zijne woorden uit hun verband gerukt en hem iets in den mond te hebben gelegd, waaraan hij niet gedacht heeft, zullen wij hier letterlijk de door ons bedoelde zinsnede laten volgen; zij komt voor op het einde van het *Voorbericht*.

— Wij sluiten met den wensch, dat ook eenmaal de oude oorspronkelyke schriften onzer Voorvaderen een even gunstig onthaal onder ons mogen vinden, als de vaderlandsche voortbrengselen dier eeuw thans in

Duitschland genieten, ten einde de talkeners onder ons daardoor mogten worden aangewedigd om zoo velen werken van onze oudste Schrijvers, als nu nog in het duistere liggen, ook den *Nederlandschen Letterminnaren* te doen kennen, op dat ook eens, in het algemeen, onze tijdgenooten, met andere verdienstelyke mannen, zich aan de taal hunner voorvaderen gewennen, hante schriften met *verrukkings* lezen en hen als vormers van onze taal eerbiedigen."

Zie hier nu een klein staaltje van die schoone overblijfsels der oudheid, waardoor de heer *Clignett cum suis* zoo zeer in verrukking kunnen worden gebracht. Het is de eerste der 67 fabelen van *Esopus* waarvan ons hier door den heer C. uit een oud handschrift, wordt medegedeeld eene *Nederlandsche* vertaling, door den Uitgever tot de XIII. eeuw gebracht, iets waarover wij met hem niet zullen twisten. Dat *verrukkings* stuk luidt aldus:

Int mes daer i. hane sochte
Spise, die hi eten mochte,
D' want hi i. dieren steen,
Doe seide die hane: hadde een
Ghierech man aldus hier vonden,
Hi soude doen met sinen ponden,
Hi soude met di maken feeste groet,
Dijns en hebbic ghenen noot.
Ic quam hier soeken mine spise,
Die is woer alle stene prise.
Wat doestu hier, die mach van mi
Ghenen goet ghesien, no mi van di.
Dese favelo es ghesiet
Van den ghenens, die vroescap hebben leit,
Die no doghet, no redene
Int harte en roeken te bestedene.

Wel, lezer, gevoelt gij u niet verrukt door al die oude fraaijgheden? ware het niet jammer geweest, dat zulke kleinooden in het stof der bibliotheken voort altijd bedolven waren gebleven? Gelukkig dat wij onder ons nog mannen hebben, als de heer *Clignett*, die deze juwelen weten te ontdekken om ons daarmede te komen verrukken. Dank, geloofde *Clignett*, driemaal dank voor de oude kostelyke paerlen welke gij ons hebt geschonken, en opgehelderd, waar het niet noodig was, daarin volgende het edele voetspoor van velen uwer voorgangers, u in smaak gelijk, die in hunne even omslagtige als onbeduidende *commentarissen* op de oude klassieke Schrijvers doorgaans verklaren hetgeen elk begrijpt, en onaangeroerd laten hetgeen in der daad opheldering verdiende. Uw naam zal bij den hantien leven en met gouden letters worden opgeteekend in de jaarboeken der schoolvrossen, die de eeuwen zullen verdueren.

Das bestek gedooft niet in het breede aan te toonen, hoe ondoelmatig en hoe gebrekkig de uitgebreide aantekeningen zijn, waarmede de heer *Clignett* zijnen *verrukkings* ouden vertaler der fabelen van *Esopus* vergezeld doet gaan. Wij laten die taak over aan de Schrijvers der *Vaderlandsche Letterbefeningen* of van den *Recensent der Recensenten* die meer ruimte hebben dan wij. Veel zal er op dit stuk te zeggen zijn: wij hopen slechts dat dit boek aan een *onpartijdig* beoordeelaar ter recensie in handen mag worden gesteld. Om echter te toonen dat wij niet zonder grond spreken, zullen wij iets bijbrengen.

In de berijmde *inleiding* van den ouden vertaler komt driemaal voor, het woord *bedi*: wij erkennen gaarne dat de beteekenis van dat woord ons geheel onbekend was; ons dacht dat niets natuurlijker zoude geweest zijn dan dat hetzelfde door den Uitgever was opgehelderd geworden: vruchteloos echter zochten wij daar naar in de aantekeningen; maar wij vonden daar wel ophelderingen over de woorden *ons Heren*, *leren*, *wisen* en *bedieden*, *set*, *goedertieren*, *vroescap*, enz., woorden; die wij, zonder in de oude taal zoo ervaren te zijn als de heer *Clignett*, zeer wel verstonden, en die, naar ons inzien; althans, zulke uitgebreide aantekeningen niet verdienden, als hier gevonden worden. Dat eene verklaring van het woord *bedi* echter noodzakelijk was, heeft de heer *Clignett* zelf, maar een weinig laat, begrepen; want, op bladz. 210 legt hij, in eene lange noot, dat woord uit, en zegt hij ons dat het beteekent daarom. Misschien zoude men om deze fabelen goed te leeren verstaan, moeten beginnen ze te lezen van bladz. 210, af, in plaats van aan het begin. Indien dit zoo is, zoude het goed geweest zijn dat wij daarvan aldaan vooraf waren gewaarschuwd geworden; want daar zijn vele menschen, die, even als wij, doorgaans met het begin van een boek hetzelfde beginnen te lezen. Nu zijn wij, tot dat wij aan bladz. 210 waren gekomen, steeds in verlegenheid geweest omtrent de beteekenis van het woord *bedi*, hetwelk waarlijk niet veel naar daarom gelijkt.

Achter deze *fabelen*, welke waarschijnlijk moeten worden toegeschreven aan *Kalfstaf* of *Noydekyn*, twee dichters der 13. eeuw, door *Maerlant* reeds vermeld, vindt men een oud Nederduitsch dichtstuk, van 445 versen, tot opschrift hebbende: *De oude hollandsche dronk, S. Geerden Minne, of, van Sinte Gheertruden Min.* Dit dichtstuk van *Willem van Hildogaersberg*, van de 14. eeuw, wordt door den heer *Clignett* insgelijks met aantekeningen opgehelderd. Vooraf gaan eenige aanmerkingen wegens den dichter van hetzelfde. Wij zullen ons daarbij niet ophouden, want wij zouden vreezen onze lezers met al die oudheden te zeer te vervelen; maar wij zullen nog een enkel woord zeggen over het *Voorberigt* voor het geheele boek.

Hier is de heer *Clignett* nog beneden de fraaije *Aanspraak* van zijn confrère van *Maanen* gebleven: deze was alleen slecht van inhoud en van stijl, maar het *Voorberigt* van den heer *Clignett* voegt bij die gebreken nog dat van slechte taal. Het zoude ons weinig moeite kosten een *hondertal* taalfouten in dat kleine bestek, aan te wijzen: doch waartoe zoude die optelling dienen? wij gelooven dat het genoeg zal zijn er eenige aan te halen, ten bewijze van onze stelling.

De heer C. gebruikt de *y* in de woorden *mij, hij, mijne, zijde*, en ontelbare andere, waarin, volgens *Siegenbeek, Weiland* en *van der Palm*, de dubbele *ij* moet gebezigt worden; hij doet zulks even als of dit zoo behoort, zonder zich zelfs de moeite te geven den lezer deswege te waarschuwen of zich daaromtrent te verschoonen, met bijbrenging der redenen welke hem tot de afwijking van de gewone schrijfwijze hebben bewogen. Dat *Bilderdijk* zijne eigene spelling hebbe en behoude, dit kan hij alleen doen; maar zulks mag zich een schrijver als de heer *Clignett* geenszins zoo maar veroorloven: het onderscheid tusschen hem en *Bilderdijk* is te groot.

Eene andere, ontelbare keeren voorkomende, taalfout is de scheiding, welke de heer C. maakt in vele woorden, die volgens den aard onzer taal, en de regels onzer beste spraakkunstenaars, aaneengeslakt moeten worden, als daar zijn: *waarbij, waarin, waartoe, hieruit, hiertoe, daarvan, alzo, omdat, nadat, hetwelk, hetzelfde, enz. Arbeid komt voor in het vrouwelijk geslacht, bladz. 6. — het stilt zelve, vrouwelijk, in plaats van het onzijdig zelf, bladz. 10, 15, 17; — zoo ook het handschrift zelve, bladz. 21; het werk zelve, bladz. 42.* Voorts vinden wij *bewoonen* in plaats van *bewoners*; bladz. 6; *krachten* voor *krachten*. 8; — *bij zeer vele(n) van onze oudste schrijvers*. 13; — *kunnen wij gemakkelijk nagaan, wanneer MEN lette (wij letten)* bladz. 18; — *bij uiterste(n) wil*. 20; — *behoort heeft*, 26; — *volgens*, 26; — *wooningers*, 27; — *vollendig*, 23; — *het achtste*, 29; — *vervolgens*, 36; — *werwaards*, 40; — *derhalven*, 41; — *geen(s)zins*, 42; — *gewoone*, 42; — *dorgaans*, 44. enz. En zulk een man durft over taalkunde schrijven, en zulk een man is Lid van het Instituut!!! Hij heeft, wel is waar, de ridder-orde nog niet, maar wij zullen ons geenszins verwonderen, zoo wij hem eerstdaags daarvoor zien voordragen: want niettegenstaande zijne onbekwaamheid in onze tegenwoordige Nederduitsche taal en zijnen gebrekkigen stijl, houden wij hem voor eenen man van verdiensten, die in geleerdheid niet wijkt voor Mr. *Cornelis Felix*, noch in vroomheid voor *Jonkheer Okker*, en die, daar en boven, de heeren *van Toulon* en *van der Kemp* op zijde streeft in alles wat zij edels bezitten.

O.

Advertentien.

Te Huur met primo Meij aanstaande een aangenaam Zomer- en Winter-verblijf voorzien van onderscheidene behangene en wel gesitueerde Kamers, Stalling voor vier Paarden en Koetshuis, benevens Moestuin, Boomgaard en aangename Wandelingen; gelegen een kwartier uur van het Dorp *Rijswijk*. En aldaar te bevragen bij P. L. SMALDERS.

Men is van meening van overstaan van JOANNES LEESBERG, openbaar Notaris residerende in 's Gravenhage, in den Nieuwen Doelen, ter kamer der Notarissen, op Maandag den 20 Maart 1820, des namiddags ten 5 uren, in het openbaar te Veilen, en op Maandag den 27 daaraanvolgende, des avonds ten 7 uren, Knaal-te Verkoopen:

N.º 1. Eene zeer aangenaam en welgelegen BUITENPLAATS, met de daarbij behoorende en geheel gemoderniseerde Heeren-Huizinge, waar achter een groote Tuin, Moeserij en Boomgaard Voliere, alles staande en gelegen bij het inkomen van het Dorp *Rijswijk*, Arrondissement 's Gravenhage, wijk A, n.º 60; hebbende de daarbij behoorende Koepel een riant landgezig, als mede een uitzigt op den Haagschen en *Rijswijkschen* Straatweg. Verhuurd tot primo Mei 1820, voor f 670.

N.º 2. Een HUIS en ERVE, staande en gelegen naast het voorsch. Perceel n.º 1, wijk A, n.º 59. Verhuurd tot primo Mei 1820, voor f 65. Te zamen in de Directe Belastingen over 1819, als gebouwd Eigendom aangeslagen met f 116—60 ct., Deuren en Venstergeld met f 13:—

N.º 3. Twee Perceelen extra best WEL- of HOOLAND, gelegen achter en ter zijden van het perceel n.º 1, in de Plaspospolder aan den Straatweg, groot vier morgen 523 roeden; aangeslagen over 1819, als ongebouwd Eigendom, met f 42—90. Laatst Verhuurd geweest voor f 265.

De Koopers kunnen, des verkiezende, wanneer de percelen gecombineerd verkocht worden, onder legaal verband van het verkochte, de helft van het bedrag der kooppenuingen betalen, bij jaarlijksche termijnen van f 500, met den Interest à 5 pct. Nader informatie ten Kantoren van voornoemden Notaris J. LEESBERG, wonende op de Prinsegracht, wijk V, n.º 242. alwaan de bewijzen van Eigendom en de voorwaarden der Verkoop, vier dagen voor de Veiling, des voormiddags van tien tot twee uren, ter visie en lezing zullen gereed liggen; alsmede ook informatie te bekomen, ten Kantore van den Notaris J. M. J. VALLETON, op de Wijnhaven te Rotterdam, en bij den Verwer VAN ELDIJK, te *Rijswijk*.

Het perceel n.º 1, kan worden bezigtigd op Dingsdag en Vrijdag, van iedere week, des middags van 12 tot 3 uren, mits voorzien van een permissie Bijet, door een der voornoemde Notarissen geteekend.

W. CONDY, Maitre de langue et d'Écriture Anglaise, a l'honneur d'informer le public qu'il tient société chez lui, tous les Lundi et les Jeudi soirs, pour l'enseignement de la langue Anglaise, à raison de douze florins par trimestre.

MM. les amateurs de la dite langue, qui sont assez avancés pour n'avoir point besoin d'instruction, proprement dite, mais qui désirent seulement avoir une occasion d'ajouter la pratique à la théorie, pourront se satisfaire à cet égard, soit par la conversation, soit par la lecture des journaux Anglais, et des meilleurs ouvrages de cette langue.

W. C. a l'honneur de se recommander par ses instructions particulieres: il se flatte, étant Anglais, de pouvoir mériter les suffrages du public par ses instructions dans cette langue.

S'adresser, rue Papestraat, N.º 240; ou chez M. DE LYON, au Spui, N.º 72, à La Haye.

PRIJZEN DER VOLGENDE EFFECTEN.

Amsterdam, den 28 Februarij 1820.

HOLLAND, Wetkelijke schuld	2½ pCt.	44	a	44½
Rest. uitgestelde dito		¾	a	¾
Kans-Biljetten	f 26½	a	26½	
Schuldb. Sijnd. 1.º serie. 5 pCt.	98½	a	99	
ditto Sijnd. 2.º serie.	5		94½	a 94½
FRANKRIJK, Tiers Consolidés.	5		73½	a 74
Certificaten van dito. 5			69½	a 70½
ditto (administratie te Parijs).			67	a 67½
Reconnaissances	5		80	a 81½
RUSLAND, bij Hope en Comp	5		91½	a 92
Inschrijving.	6		47	a 47½
PRUISSEN, Nieuwe.	5		79½	a 80½
SPANJE, Negotiatie 1807	5½		19½	a 20½
OOSTENRIJK, Obl. Weener-Bank. 5			52½	a 53½
ditto	4		42½	a 43
Cert., bij Goll. en Cp. 2½			33½	a 33½
ditto	5		70	a 70½
ditto Neg. Metaliek.	2½		34½	a 35
ditto	1		13½	a 14
Nationale Bank-actien			643	a 644
ITALIE, Monte di Milano	5			
NAPELS, Cert. Lamaison en Bows.c.s. 5			68	a 68½
Cert (adminis. Napels)	5		67½	a 68

SCHIEDAM den 8 Februarij.

Genever, de 30 Virtels, zonder Fust 6½
 — Amsterdamsche Proef 8
 Zonder de Belasting.